Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0248

Yhdenmukainen verokehys EU:n rahoitusalalle

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. heinäkuuta 2026 yhdenmukaisesta verokehyksestä EU:n rahoitusalalle (2024/2117(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113, 114 ja 115 artiklan,

– ottaa huomioon 28. syyskuuta 2011 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä finanssitransaktioverojärjestelmästä ja direktiivin 2008/7/EY muuttamisesta (COM(2011)0594),

– ottaa huomioon 14. helmikuuta 2013 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta finanssitransaktioveron alalla (COM(2013)0071) (finanssitransaktioveroa koskeva ehdotus),

– ottaa huomioon 28. marraskuuta 2007 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä vakuutus- ja rahoituspalvelujen kohtelussa (COM(2007)0746),

– ottaa huomioon 28. marraskuuta 2007 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakuutus- ja rahoituspalvelujen kohtelun osalta (COM(2007)0747),

– ottaa huomioon kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta 31. toukokuuta 2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114[1],

[1] EUVL L 150, 9.6.2023, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.

– ottaa huomioon 22. lokakuuta 2020 tehdyn komission alustavan vaikutustenarvioinnin rahoitus- ja vakuutuspalveluja koskevien alv-sääntöjen tarkastelusta,

– ottaa huomioon 12. syyskuuta 2023 annetun komission ehdotuksen mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta,

– ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta 14. joulukuuta 2020 annetun neuvoston päätöksen (EU, Euratom) 2020/2053[2],

– ottaa huomioon 22. joulukuuta 2021 annetun komission tiedonannon EU:n talousarvion uusista omista varoista (COM(2021)0566),

– ottaa huomioon parlamentin veroasioita käsittelevän alivaliokunnan pyytämän ja parlamentin talouden, muutoksen ja teollisuuden pääosaston EU:n rahoitusalan verotuksesta kesäkuussa 2025 julkaiseman selvityksen ”The taxation of the EU’s financial sector”[3],

– ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön rahoitus- ja vakuutuspalvelujen arvonlisäverovapautuksesta,

– ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien etenemissuunnitelma uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, 16. joulukuuta 2020 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen[4],

– ottaa huomioon 10. toukokuuta 2023 antamansa päätöslauselman ”Omat varat: uusi alku EU:n rahoitukselle – uusi alku Euroopalle”[5],

– ottaa huomioon huhtikuussa 2024 julkaistun Enrico Lettan raportin ”Much more than a market – Speed, Security, Solidarity: Empowering the single market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU citizens” (Lettan raportti),

– ottaa huomioon 9. syyskuuta 2024 julkaistun Mario Draghin raportin ”The future of European competitiveness” (Draghin raportti),

---

2 EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

3 Selvitys ”The taxation of the EU’s financial sector”, Euroopan parlamentti, talouden, muutoksen ja teollisuuden pääosasto, talous- ja kasvuasioiden politiikkayksikkö, kesäkuu 2025.

4 EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28. ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

5 EUVL C, C/2023/1067, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1067/oj.

– ottaa huomioon komission tiedonannon ”Säästö- ja investointiunioni: Strategia kansalaisten vaurauden ja talouden kilpailukyvyn edistämiseksi EU:ssa” (COM(2025)0124),

– ottaa huomioon yksinkertaistetun ja edullisen verokohtelun piiriin kuuluvien säästö- ja sijoitustilien saatavuuden parantamisesta 30. syyskuuta 2025 annetun komission suosituksen (EU) 2025/2029[6],

– ottaa huomioon Maailmanpankin toukokuussa 2025 laatiman valmisteluasiakirjan ”VAT Exemptions, Embedded Tax, and Unintended Consequences”,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A10-0169/2026),

A. ottaa huomioon, että komission puheenjohtajan verotuksesta vastaavalle komission jäsenelle vuonna 2024 osoitetussa toimeksiantokirjeessä komission tehtäväksi annetaan löytää innovatiivisia ratkaisuja EU:n rahoitusalan verottamiseksi, jotta voidaan tukea alan yhdentymistä edelleen, rajat ylittävää toimintaa, digitalisaatiota ja innovointia; ottaa huomioon, että komissio on käynnistänyt selvityksen rahoitusalan verotuksesta EU:ssa;

B. ottaa huomioon, että rahoituspalvelut on yleisesti vapautettu arvonlisäverosta EU:ssa; toteaa, että tämän vapautuksen tähden rahoituslaitokset eivät voi vähentää tuotantopanoksistaan maksettua arvonlisäveroa, mistä aiheutuu niin sanottu vähennyskelvottoman alv:n ongelma; toteaa, että tämä vapautus voi aiheuttaa avoimuuden puutetta, lisätä kuluttajille aiheutuvia kustannuksia ja aiheuttaa lisäkustannuksia rahoituslaitoksille, vaikuttaa organisointia ja ulkoistamista koskeviin päätöksiin sekä aiheuttaa kilpailuhaittoja pienille, digitaalisille ja rajojen yli toimiville palveluntarjoajille;

C. ottaa huomioon, että rahoituslaitosten mahdollisuus valita arvonlisäverovelvollisuus ei ole johdonmukaisesti käytössä eri jäsenvaltioissa, mikä monimutkaistaa hallintoa entisestään;

D. ottaa huomioon, että alv-vapautus juontaa juurensa vuoteen 1977, jolloin tällaisten rahoituspalvelujen verottamiseen liittyi merkittäviä teknisiä ja hallinnollisia hankaluuksia; toteaa, että teknologiset, digitaaliset ja valvontaa koskevat edistysaskelet, muun muassa reaaliaikainen tietojenkäsittely ja parantuneet raportointivaatimukset, antavat nyt mahdollisuuden ratkaista tekniset ongelmat, jotka alun perin toimivat alv-vapautuksen perusteluna;

---

6 EUVL L, 2025/2029, 8.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj.

E. ottaa huomioon, että useat lainkäyttöalueet eri puolilla maailmaa ovat tarkistaneet samankaltaisia vapautuksia tai ottaneet käyttöön rahoituspalvelujen vaihtoehtoisia verotusmuotoja voidakseen puuttua vähennyskelvottoman alv:n tahattomiin vero- ja kilpailuvaikutuksiin ja varmistaa jatkossakin, että rahoitusala osallistuu julkisten tulojen kartuttamiseen oikeudenmukaisella ja vahvalla panoksella;

F. ottaa huomioon, että sekä Lettan että Draghin raportissa korostetaan, että sisämarkkinoiden hajanaisuus, mukaan lukien hallinnolliset ja verotukselliset esteet, haittaa talouskasvua, kauppaa ja rajat ylittävää toimintaa; toteaa, että EU:n sisäiset esteet merkitsevät käytännössä rahoituspalveluille lähes 100 prosentin tariffia; ottaa huomioon, että nämä esteet ja sääntelyn esteet ovat Draghin mukaan paljon vahingollisempia talouskasvulle kuin Yhdysvaltojen mahdollisesti määräämät tullit;

G. ottaa huomioon, että Eurostatin tietojen mukaan rahoitusala on merkittävä osatekijä EU:n taloudessa, sillä vuonna 2022 se tuotti noin 0,9 biljoonaa euroa lisäarvoa ja työllisti lähes viisi miljoonaa ihmistä ja sen nettoliikevaihto oli noin 2,4 biljoonaa euroa; ottaa huomioon, että ala osallistuu julkisen talouden rahoitukseen yritysverotuksen, työnantajamaksujen ja alakohtaisesti perittävien maksujen ansiosta; ottaa huomioon, että EU:n rahoitusalalla on keskeinen rooli reaalitalouden rahoittamisessa, innovoinnin tukemisessa ja investointien helpottamisessa;

H. ottaa huomioon, että viimeaikaiset aloitteet, kuten liikaa perittyjen lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta huojentamisesta 10. joulukuuta 2024 annettu neuvoston direktiivi 2025/50[7] (FASTER-direktiivi), ovat edistäneet merkittävästi hallinnollisten rasitteiden vähentämistä ja rajat ylittävän taloudellisen toiminnan helpottamista EU:ssa, ja katsoo, että vastaavia toimia olisi jatkettava sisämarkkinoiden yhdentymisen ja tehokkuuden vahvistamiseksi entisestään;

I. ottaa huomioon, että neuvosto on viivyttänyt päätöstä komission ehdotuksesta direktiiviksi mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta, kun taas parlamentti hyväksyi lainsäädäntöpäätöslauselman jo 10. huhtikuuta 2024[8];

---

7 EUVL L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

8 Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 10. huhtikuuta 2024 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta (EUVL C, C/2025/1326, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj).

J. katsoo, että kaikilla tulevilla aloitteilla olisi vähennettävä sisämarkkinoiden pirstoutumista ja vahvistettava kilpailukykyä varmistamalla rahoituspalveluille johdonmukainen, ennakoitavissa oleva ja neutraali verokehys ja että samalla olisi otettava huomioon liiketoimintamallien ja verotukseen liittyvien interaktioiden moninaisuus EU:n rahoitusalalla;

K. ottaa huomioon, että rahoituspalvelujen verotus on EU:ssa edelleen hyvin hajanaista ja että vakuutusmaksuveroihin, finanssitransaktioveroihin, pankeilta perittäviin maksuihin, finanssitoimintaveroihin ja muihin voittoon perustuviin veroihin sovelletaan erilaisia kansallisia lähestymistapoja; toteaa, että tämä hajanaisuus aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja monimutkaisuutta, johtaa markkinoiden vääristymiin, kannustaa veronkiertoon ja heikentää EU:n kilpailukykyä;

L. ottaa huomioon, että säästö- ja investointiunioni edellyttää sitä, että ihmiset saavat aiempaa vahvempia kannustimia säästää ja investoida Euroopan pääomamarkkinoille; katsoo, että säästö- ja investointiunionin loppuun saattaminen edellyttää kokonaisvaltaista lähestymistapaa rahoitusvakauteen, markkinoiden yhdentymiseen ja sijoittajansuojaan; katsoo, että säästö- ja investointiunionin menestyksen ja uskottavuuden kannalta on ratkaisevaa varmistaa, että rahoitusala osallistuu merkityksellisellä panoksella julkisen talouden rahoittamiseen, vastaa aiheuttamistaan riskeistä ja tukee pitkän aikavälin kestäviä investointeja;

M. ottaa huomioon, että finanssitransaktioveroista ja pankeilta perittävistä maksuista keskusteltiin vuosien 2008 ja 2009 rahoituskriisin jälkeen; toteaa, että näillä toimenpiteillä oli tarkoitus kompensoida kriisin kustannuksia;

N. ottaa huomioon, että tällä hetkellä finanssitransaktioveroa kannetaan ainakin seitsemässä jäsenvaltiossa; toteaa, että nämä jäsenvaltiot eivät ole koordinoineet finanssitransaktioverojensa soveltamisalaa, verokantaa tai soveltamista; toteaa, että EU:n laajuisesta finanssitransaktioverosta ei ole päästy sopimukseen, vaikka komission on antanut useita lainsäädäntöehdotuksia vuodesta 2011 lähtien;

O. ottaa huomioon, että parlamentti on johdonmukaisesti tukenut EU:n laajuisen finanssitransaktioveron käyttöönottoa, myös mahdollisena omien varojen lähteenä, viimeksi toukokuussa 2023 antamassaan päätöslauselmassa; ottaa huomioon, että komissio ehdotti vuoden 2026 työohjelmassaan aiemman finanssitransaktioveroa koskevan ehdotuksensa peruuttamista, koska jäsenvaltiot eivät olleet saaneet aikaan yhteisymmärrystä eikä sopimukseen ollut päästy;

P. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ottavat edelleen käyttöön pankkien voittoihin kohdistuvia väliaikaisia windfall-veroja tai

solidaarisuusmaksuja, jotta voidaan puuttua rahapolitiikan vuoksi tapahtuneeseen kannattavuuden poikkeukselliseen parantumiseen;

Pyrkimys rahoitusalan verotuksen hajanaisuuden poistamiseen ja alan kilpailukyvyn parantaminen

1. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat suuren rahoituskriisin jälkeen ottaneet käyttöön 91 alakohtaista veroa rahoitusalan verottamiseksi, mikä on johtanut erittäin hajanaiseen verotusympäristöön; toteaa, että tämä hajanainen verotusympäristö aiheuttaa operatiivisia ja hallinnollisia lisäkustannuksia ja synnyttää lisää rakenteellisia esteitä rahoituspalvelujen tarjoajien toiminnan laajentamiselle yli rajojen ja heikentää siten EU:n rahoitusalaa ja sen investointikapasiteettia sekä horjuttaa säästö- ja investointiunionin ja pankkiunionin tavoitteita;

2. toteaa, että kansallisten verojärjestelmien erot kuvastavat kansallisia politiikkavalintoja; panee merkille voitonsiirtojen parissa kansainvälisellä tasolla parhaillaan tehtävän työn; kehottaa vahvistamaan koordinointia EU:n tasolla muun muassa asioissa, jotka liittyvät pilaria 2 koskevan direktiivin täytäntöönpanoon, tiukkoihin veronkierron vastaisiin sääntöihin ja avoimuusvaatimuksiin erityisesti julkisen maakohtaisen raportoinnin alalla;

3. toteaa, että kansallisten verojärjestelmien hajanaisuus kasvattaa rajat ylittävän kaksinkertaisen verotuksen riskiä ja saattaa hallinnollisen ja oikeudellisen monimutkaisuuden vuoksi haitata EU:n rahoitusalan kasvua ja muodostaa esteen EU:n rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen syventämiselle; painottaa, että kaksinkertaisen verotuksen välttämistä ja hallinnollisten rasitteiden keventämistä olisi edelleen pidettävä keskeisinä tavoitteina; tähdentää kuitenkin, että yksinkertaistamistoimet eivät saa johtaa sääntelyn purkamiseen tai kilpailemiseen alhaisimmilla verostandardeilla;

4. korostaa, että erot lähdeveroa koskevissa kansallisissa menettelyissä aiheuttavat hallinnollisia rasitteita ja esteitä rajatylittäville investoinneille, kuten komission säästö- ja investointiunionia koskevassa strategiassa todetaan; panee tyytyväisenä merkille FASTER-direktiivin äskettäisen hyväksymisen; kehottaa jatkamaan etenemistä kohti koordinoidumpaa ja kunnianhimoisempaa kehystä;

5. kehottaa neuvostoa tekemään päätöksen komission ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan päätoimipaikkaverotukseen perustuvan järjestelmän perustamisesta sekä direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta ja ottamaan päätöksessään asianmukaisesti huomioon parlamentin 10. huhtikuuta 2024 antaman lainsäädäntöpäätöslauselman;

6. panee lisäksi merkille, että nykyiset verosäännöt eivät ole pysyneet täysin uusien rahoitustuotteiden ja markkinainfrastruktuurien kehityksen tahdissa; korostaa, että tästä hajanaisuudesta on nopeasti kehkeytymässä vielä huolestuttavampi ongelma uuspankkien, kuten

vain digitaalisesti toimivien pankkien, haastajapankkien ja finanssiteknologiapankkien, menestyksen vuoksi; huomauttaa, että näiden pankkien hallussa olevien rajatylittävien talletusten osuus on kasvanut merkittävästi kuuden viime vuoden aikana; korostaa, että pankkien ja pankkisektorin ulkopuolisten rahoituslaitosten verosääntöjen väliset erot voivat aiheuttaa vääristymiä;

7. painottaa, että riittämättömät tiedot tosiasiallisesta verorasituksesta koko EU:n rahoitusalalla haittaavat näyttöön perustuvaa päätöksentekoa sekä arviointia politiikan vaikutuksesta markkinakäyttäytymiseen, kilpailuun ja rahoitusvakauteen; tähdentää, että avoimuutta ja olemassa olevan tiedon käyttöä on parannettava, koska se on ennakkoedellytys rahoitusalan verotuksen johdonmukaiselle uudistamiselle;

8. korostaa, että rajatylittävien investointien veroesteiden poistaminen antamalla johdonmukaisia EU:n tason sääntöjä vähentäisi sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, parantaisi markkinoiden tehokkuutta, lisäisi rajatylittävien pääomavirtojen osalta oikeudellista selkeyttä ja vahvistaisi EU:n rahoituspalvelujen kilpailukykyä samalla kun se hillitsisi veropetoksia ja aggressiivista verosuunnittelua; korostaa, että EU:n rahoitusalalle tarvitaan johdonmukaiset säännöt mutta samalla on kunnioitettava jäsenvaltioiden verotuksellista itsemääräämisoikeutta ja toissijaisuusperiaatetta; korostaa, että rahoituspalvelujen verotuksen olisi autettava ylläpitämään rahoitusalan kilpailukykyä;

9. panee merkille, että komission vuotta 2026 koskevan Euroopan makrotalousraportin[9] mukaan EU:n kotitalouksien säästämisaste on edelleen selvästi korkeampi kuin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön maiden keskiarvo; pitää valitettavana, että noin kolmannes näistä säästöistä investoidaan EU:n ulkopuolelle, mikä osoittaa, että EU:n rahoituskehyksessä on investointien säilyttämiseen liittyviä puutteita; kehottaa komissiota arvioimaan, miten verotoimenpiteillä voidaan kannustaa suuntaamaan investointeja EU:hun; korostaa, että on tärkeää hillitä EU:n yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden luettelossa oleviin maihin suuntautuvia rahoitusvirtoja;

10. korostaa, että on tärkeää edistää säästö- ja investointiunionia, jotta säästöjä voidaan ohjata tuottaviin investointeihin; katsoo, että verotuksen hajanaisuuden vähentäminen ja rajatylittävien investointikanavien parantaminen ovat avainasemassa, jotta eurooppalaiset säästöt saadaan EU:ssa käyttöön investointeja varten;

11. korostaa, että rahoituspalveluja koskeva verokehys ja säästö- ja investointiunionin tavoitteet olisi suunniteltava rinnakkain siten, että keskitytään tehokkuuden parantamiseen, markkinoiden vääristymiin

---

9 Euroopan komissio, vuotta 2026 koskeva Euroopan makrotalousraportti (2026 European Macroeconomic Report), marraskuu 2025.

puuttumiseen sekä investointien ja pitkän aikavälin kasvun tukemiseen samalla kun varmistetaan tasapainoinen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon myös laajemmat taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat;

12. toteaa, että rahoitusalan verotuksessa olisi noudatettava yksinkertaisuuden, neutraaliuden, oikeudenmukaisuuden, taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristökestävyyden sekä oikeusvarmuuden periaatteita; toteaa, että sen olisi myös heijastettava pankkien kannattavuuden syklistä dynamiikkaa, joka liittyy rahapolitiikkaan ja taloudellisiin olosuhteisiin;

13. kehottaa komissiota pitämään kiinni sitoumuksestaan ehdottaa alan verottamista varten innovatiivisia ratkaisuja, jotka vähentävät hajanaisuutta, tukevat pidemmälle menevää yhdentymistä EU:n tasolla ja auttavat säästö- ja investointiunionin loppuun saattamisessa;

Rahoituspalvelujen alv-järjestelmän tarkastelu

14. toteaa, että rahoituspalvelujen alv-vapautus juontaa juurensa vuoteen 1977 ja sen tarkoituksena oli välttää tekniset vaikeudet arvonlisäveron soveltamisessa monimutkaisiin rahoituspalveluihin, jota pidettiin hallinnollisesti mahdottomana toteuttaa; toteaa, että teknisen kehityksen ja digitalisaation vuoksi ollaan tilanteessa, jossa alv-vapautuksen perusteluna alun perin toimineet tekniset ongelmat voidaan ratkaista;

15. toteaa, että vapautus ei välttämättä merkitse rahoituslaitoksille etua, koska se estää niitä saamasta takaisin arvonlisäveroa; katsoo, että vallitseva tilanne pitää yllä markkinoiden vääristymiä, se voi aiheuttaa avoimuuden puutetta ja lisätä kuluttajille aiheutuvia kustannuksia, se vahvistaa rahoitusalalla vallitsevaa suuntausta tuottaa tuotantopanokset itse ja se luo epäedullisen kilpailuaseman verrattuna EU:n ulkopuolisten maiden laitoksiin;

16. tähdentää, että yleishyödyllinen toiminta on usein vapautettu arvonlisäverosta tunnustuksena sen olennaisesta yhteiskunnallisesta tehtävästä; korostaa, että tietyt keskeiset rahoituspalvelut – erityisesti maksupalvelut, talletusten vastaanottaminen ja perusluotonanto – voivat olla käytännössä verrannollisia julkisen palvelun tehtäviin, koska niillä turvataan säästöt, mahdollistetaan kaupankäynti ja varmistetaan, että ihmiset ja yritykset voivat osallistua turvallisesti taloudelliseen toimintaan;

17. panee merkille, että komission toistuvat aloitteet, kuten sen vuonna 2007 tekemät ehdotukset ja vuoden 2020 alustava vaikutustenarviointi, eivät johtaneet rahoitusalan alv-vapautuksen uudistamiseen, koska jäsenvaltiot eivät päässeet yksimieliseen sopimukseen; panee merkille, että viimeksi komissio suunnitteli

julkaisevansa muutoksia alv-direktiiviin[10] vuoden 2023 alussa; toteaa näiden suunnitelmien keskeytyneen, minkä vuoksi tämä olennainen uudistus on edelleen tekemättä;

18. panee merkille, että alv-direktiivin 11 artiklan mukaan arvonlisäveroryhmät ovat jäsenvaltioille valinnaisia ja ryhmärekisteröinnin tiellä on alueellisia rajoitteita, jotka luovat oikeudellisia ja käytännön esteitä rahoituspalvelujen alalla toimiville rajatylittäville konserneille;

19. painottaa, että vaikka joissakin jäsenvaltioissa on käytössä arvonlisäveroryhmiä ja kustannustenjakoa koskevia järjestelyjä, alv-vapautus yhdistettynä erilaisiin korvaaviin kansallisiin verosääntöihin, kuten vakuutusmaksuveroihin, luo monimutkaisen ja hajanaisen verotusympäristön, mikä tekee verosäännösten noudattamisesta rajatylittävissä tilanteissa kallista ja kasvattaa yritysten toimintamenoja; tähdentää, että tarvitaan selkeämpiä alv-määritelmiä ja yksinkertaistettuja sääntöjä, joilla vähennetään näitä rasitteita, varmistetaan sääntöjen johdonmukainen soveltaminen kaikkialla EU:ssa, helpotetaan rajat ylittävää toimintaa ja tuetaan innovointia;

20. panee merkille, että ryhmärekisteröintiä, joka voi vähentää rahoituslaitosten hallinnollisia rasitteita ja parantaa niiden tehokkuutta, käytetään tällä hetkellä epätasaisesti eri jäsenvaltioissa ja että se rajoittuu yleensä yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneisiin yhteisöihin; korostaa, että ryhmärekisteröinnin yhdenmukaisempi soveltaminen voisi vähentää hajanaisuutta ja oikeudellista epävarmuutta sisämarkkinoilla ja helpottaa rajat ylittävää rahoituspalvelutoimintaa;

21. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita panemaan ryhmärekisteröinnin johdonmukaisesti täytäntöön ja tutkimaan vaihtoehtoisia mahdollisuuksia selkeyttää oikeudellista kehystä, muun muassa mahdollisuutta rajatylittävään arvonlisäveroryhmään; korostaa, että ryhmärekisteröinnin laajemman käytön rahoitus- ja vakuutuspalveluissa on oltava yhteisöverosääntöjen ja erityisesti siirtohinnoittelua koskevien sääntöjen mukaista ja että siihen on liitettävä sitovia väärinkäytösten vastaisia suojatoimia petosten ja veronkierron, ryhmänsisäisen alv-vajeen ja kustannustenjaon väärinkäytön ehkäisemiseksi;

22. panee merkille, että alv-direktiivissä ei ole erityisiä säännöksiä uusista rahoitusvälineistä, kuten kryptovaroista, hajautetusta rahoituksesta ja finanssiteknologiasta; korostaa, että direktiivissä ei myöskään käsitellä johdannaisten alv-kohtelua ja että sijoitusrahastojen kohtelu vaihtelee edelleen eri jäsenvaltioissa; toteaa, että tämä on johtanut alv-sääntöjen erilaisiin kansallisiin

---

[10] Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28. marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

tulkintoihin, oikeudelliseen epävarmuuteen palveluntarjoajien kannalta sekä perinteisten ja uusien rahoituspalvelujen epätasa-arvoiseen kohteluun ja uhkaa haitata innovointia ja kilpailukykyä;

23. painottaa, että nykyaikaisella verokehyksellä olisi tuettava finanssiteknologiaan ja digitaaliseen rahoitukseen liittyvää innovointia ja vältettävä luomasta sääntelyyn liittyviä esteitä markkinatulokkaille; kehottaa komissiota selventämään uusien rahoituspalvelujen alv-kohtelua, jotta varmistetaan teknologianeutraalius ja tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla EU:ssa;

24. katsoo, että koko rahoitusalaa koskeva laaja ja eriyttämätön alv-vapautus herättää kysymyksiä verojärjestelmän yleisestä johdonmukaisuudesta ja tasapainosta; korostaa, että alv-vapautuksen uudistaminen voisi vähentää vääristymiä ja vähennyskelvottoman alv:n määrää aiheuttamatta suhteetonta hallinnollista monimutkaisuutta; toteaa, että alv-vapautuksen poistamista koskevilla vaihtoehtoisilla ratkaisuilla voitaisiin tosiasiallisesti poistaa vähennyskelvoton alv antamalla rahoituslaitoksille mahdollisuus saada täysimääräisesti takaisin arvonlisävero, jonka ne maksavat toiminnassaan käyttämistään tavaroista ja palveluista; korostaa, että näin päästäisiin eroon nykyisin vallitsevasta suuntauksesta siirtää palveluja yrityksen sisälle niiden ulkoistamisen sijaan, mikä voi rajoittaa yrityksen kykyä erikoistua, käyttää ulkopuolista asiantuntemusta ja innovoida; toteaa, että tällä uudistuksella voitaisiin myös luoda tasapuoliset toimintaedellytykset muihin lainkäyttöalueisiin nähden ja vahvistaa EU:n rahoituslaitosten kansainvälistä kilpailukykyä;

25. muistuttaa, että arvonlisävero on yhdenmukaistettu verokehys EU:n tasolla, vaikka jäsenvaltioille jää jonkin verran liikkumavaraa sen täytäntöönpanossa; toteaa siksi, että rahoituspalvelujen alv-järjestelmän uudistamista olisi käsiteltävä EU:n tasolla;

26. kehottaa komissiota tarkastelemaan nykyisen alv-järjestelmän vaikutuksia rahoitusalaan ja julkistamaan tämän analyysin; kehottaa komissiota harkitsemaan toimintavaihtoehtoja havaittuihin vääristäviin vaikutuksiin puuttumiseksi; painottaa, että tällaisilla uudistuksilla olisi vähennettävä vähennyskelvottoman alv:n määrää ja sääntöjen hajanaista soveltamista, parannettava oikeusvarmuutta ja verotuksen oikeudenmukaisuutta sekä vahvistettava EU:n rahoitusmarkkinoiden kilpailukykyä samalla kun turvataan rahoitusvakaus ja minimoidaan jäsenvaltioiden välisten sääntelyerojen hyväksikäyttö; painottaa, että tällaisissa uudistuksissa on myös suojattava kuluttajat ja varmistettava edelleen, että rahoitusala osallistuu julkisten tulojen kartuttamiseen oikeudenmukaisella panoksella;

27. toteaa, että alv-kehyksen tarkistamista koskevien ehdotusten olisi perustuttava perusteelliseen makrotaloudelliseen analyysiin ja

pankeilta perittävien kansallisten verojen ja maksujen kattavaan kartoitukseen; painottaa, että tällaisessa analyysissä olisi otettava huomioon rahoituspalveluihin kohdistuvat hallinnolliset vaikutukset, nykyisten kansallisten pankkiverojen, rahoitusalalta perittävien maksujen ja alv-järjestelmän välinen vuorovaikutus sekä vaikutus sisämarkkinoihin;

28. korostaa, että rahoituspalvelujen alv-kohteluun tehtävissä muutoksissa on arvioitava huolellisesti vaikutusta vähittäiskuluttajille, erityisesti pieni- ja keskituloisille kotitalouksille, tarjottaviin palveluihin ja vältettävä mahdollisia ylimääräisiä kokonaiskustannuksia;

29. kehottaa komissiota arvioimaan osana alv-vapautusten mahdollista uudistusta, olisiko kansalliset vakuutusmaksuverot mahdollista korvata sisällyttämällä vakuutuspalvelut kokonaisuudessaan alv-järjestelmään;

Edistetään rahoitusalan johdonmukaisempaa verokehystä

30. muistuttaa, että EU:lla on merkittävä, 750–800 miljardin euron vuotuinen investointivaje, joka liittyy sen ilmastoa ja digitaalista ja strategista riippumattomuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseen; muistuttaa, että jäsenvaltiot ja EU ovat sitoutuneet lisäämään merkittävästi Euroopan puolustusinvestointeja; painottaa, että näihin haasteisiin vastaamiseksi rahoitusalan oikeudenmukainen ja johdonmukaisempi verotus voisi auttaa saamaan liikkeelle yksityistä pääomaa ja siten vauhdittaa vähittäissijoituksia sekä auttaa vahvistamaan Euroopan pääomamarkkinoita ja samalla keräämään tuloja strategisiin painopisteisiin tehtäviä julkisia investointeja sekä EU:n sosiaalisia ja ilmastonsuojeluun liittyviä tarpeita ja investointitarpeita varten, mikä vahvistaisi EU:n kilpailukykyä;

31. palauttaa tältä osin mieliin parlamentin, neuvoston ja komission vuonna 2020 tekemän sopimuksen etenemissuunnitelmasta uusien omien varojen käyttöönottamiseksi, mukaan lukien finanssitransaktioveron käyttöönotto vaikutustenarvioinnin tulosten perusteella;

32. panee merkille, että finanssitransaktioveroa koskevan ehdotuksen käsittelyssä ei ole edistytty neuvostossa laajasta keskustelusta huolimatta, olipa kyse yksimielisyydestä tai tiiviimmästä yhteistyöstä, ja panee merkille komission vuoden 2026 työohjelmassaan antaman ilmoituksen finanssitransaktioveroa koskevan ehdotuksen peruuttamisesta;

33. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää arvioida säännöllisesti veropolitiikan taloudellisia vaikutuksia ja jatkuvaa merkityksellisyyttä rahoitusalalla, jotta vältetään tahattomat tai pysyvät vääristymät rahoitusmarkkinoilla; on tyytyväinen siihen, että komissio on tekemässä kattavaa analyysia rahoitusalan yleisen verotuksen mahdollisista vaikutuksista markkinoiden toimintaan,

rajatylittäviin investointeihin ja EU:n rahoitusmarkkinoiden kilpailukykyyn;

34. painottaa, että rahoitusalan verosääntöjä olisi yksinkertaistettava, niillä olisi varmistettava, että ala antaa oikeudenmukaisen ja vahvan panoksen julkisen talouden rahoitukseen, ja niiden olisi oltava selkeitä, avoimia ja ennakoitavia, jotta voidaan vähentää hajanaisuutta, mahdollistaa investoinnit ja rajat ylittävä toiminta ja taata samalla kuluttajansuojan korkea taso; korostaa, että näillä säännöillä olisi parannettava tehokkuutta ja pääoman kohdentamista, turvattava markkinoiden vakaus ja kilpailukyky ja vähennettävä sääntöjen noudattamisesta erityisesti vähittäiskuluttajille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille aiheutuvia kustannuksia;

°

° °

35. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.